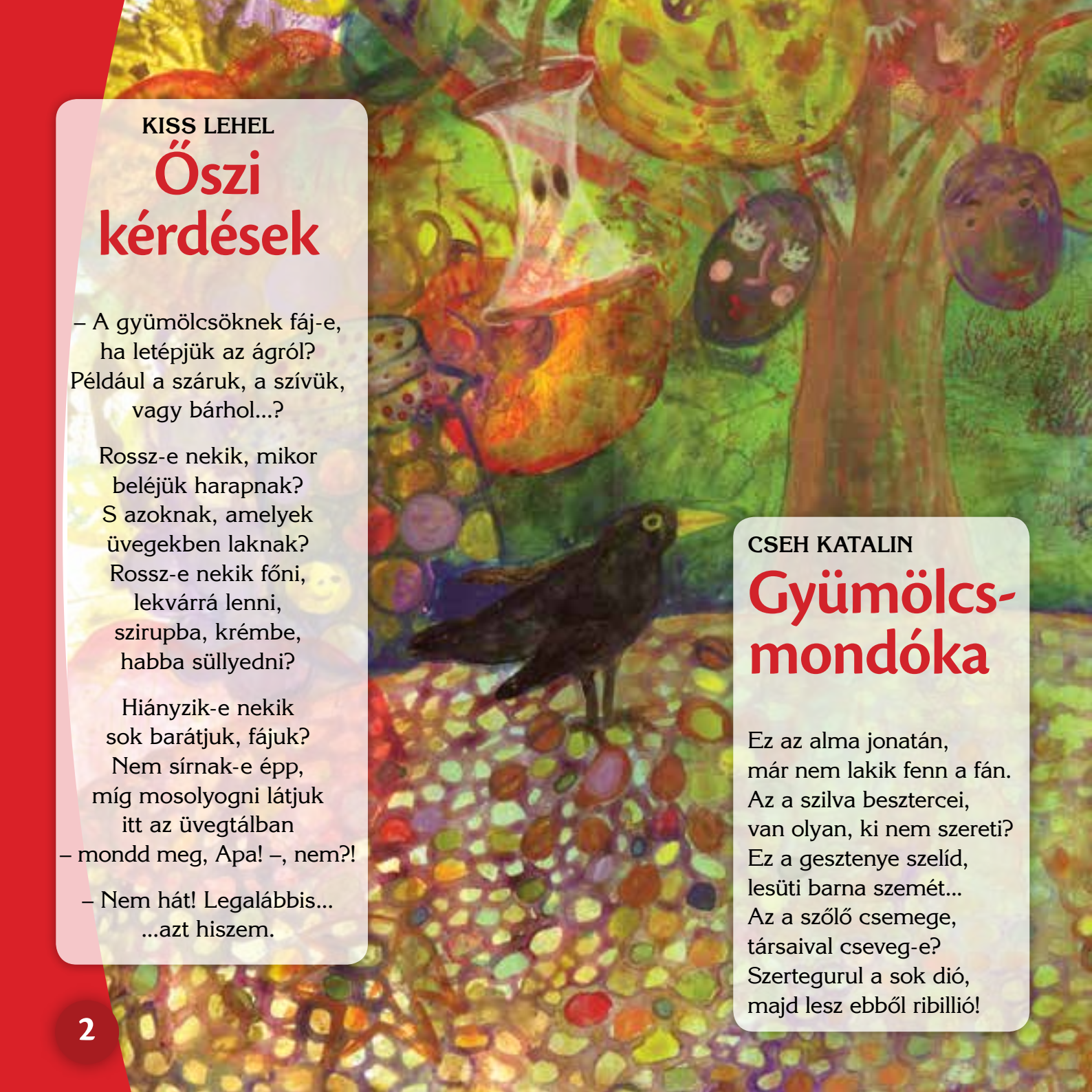

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2018. OKTÓBER

10.

KISS LEHEL

Őszi kérdések

– A gyümölcsöknek fáj-e,
ha letépjük az ágról?
Például a száruk, a szívük,
vagy bárhol...?

Rossz-e nekik, mikor
beléjük harapnak?
S azoknak, amelyek
üvegekben laknak?
Rossz-e nekik főni,
lekvárrá lenni,
szirupba, krémbe,
habba süllyedni?

Hiányzik-e nekik
sok barátjuk, fájuk?
Nem sírnak-e épp,
míg mosolyogni látjuk
itt az üvegtálban
– mondd meg, Apa! –, nem?!
– Nem hát! Legalábbis...
...azt hiszem.

CSEH KATALIN

Gyümölcs- mondóka

Ez az alma jonatán,
már nem lakik fenn a fán.
Az a szilva besztercei,
van olyan, ki nem szereti?
Ez a gesztenye szelíd,
lesüti barna szemét...
Az a szőlő csemege,
társaival cseveg-e?
Szertegurul a sok dió,
majd lesz ebből ribillió!

KÁNYÁDI SÁNDOR

Októberi lakoma

Sárguló, ritkuló lombú fák,
Üresen ásító fészkek.
A fák alatt egy kis legény
vidáman fütyörészget.
Almát tallóztat, lomb között
lapító almát, körtét.
(Kár, hogy a dióágakat
a verők összetörték.)
Megrakja zsebét, kebelét,
s kiül az őszi napra.
Mellette dióval tele
üldögél a kalapja.
Követ keres, két jó követ,
föl sem kell állni érte.
Körülötte már ott csücsül
utcája kicsi népe.
Elkezdődik a lakoma.
A szomszédban lekvárt főznek.
Süt a nap, finom szilvaíz
illata van az ősznek.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Dió és kő

Kővel töröm a diót,
Idefütyülöm a rigót.
Bontjuk a héjat
csőrrel, kézzel,
Visszük a zsákmányt
szerte s széjjel.

Kővel töröm a követ,
Lássam: mennyire öreg.
Mi lakik bent a
szürke burokban,
Milyenek a színek
vén kavicsokban?

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

Ábris, Gábris meg a csodafa

KARDA ZENKŐ rajzai

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy barna mackó, úgy hívták, hogy Ábris. És volt egy mosolygós mókus, úgy hívták, hogy Gábris.

Ábris és Gábris egész tavasszal együtt csatangolt. Nyáron cseréptetőt házat építettek, s attól kezdve együtt éltek. Gyümölcsöt gyűjtöttek, mézslépet eszegettek. Mindenfelét hazahordták, és aztán soha semmit nem találtak.

Egyik sétájukon egy csodaalmát leltek.

– Ezt megsütjük ebédre! – határoztak egyszerre.

Hazavitték az almát, elfelezték, s a tűzhely tetejére tették.

Sült, sistergett a csodaalma, és közben, észrevétlen, egy csodamag a földre pottyant.

Alighogy földet ért a mag, odakint megereedt az eső. A víz a cseréptetőn át a szobába csorgott.

Ábris és Gábris máris pattant, hogy megigazítsa a cserepet a tetőn.

– Hozd az ernyőt! – mondta Ábris.

– ...Hová is tettük? – kérdezte Gábris.

– Hová is, hová is...

Fölforgatták a ládafiát, aztán a szekrény alját, aztán a kuckó kincseit, de az ernyőt nem találták.

A víz tovább csorgott a szobába, egyenest a csodamagra.

– Az almáriumfiók! Oda tettük az ernyőt! – kapott észbe Gábris. Próbálták az almáriumfiókot, de nem nyílt. Kulcsra zárták utoljára.

– Hozd a kulcsot! – mondta Ábris.

– ...Hová is tettük? – kérdezte Gábris.

– Hová is, hová is...

Kiforgatták a kabátzsebeket, aztán a zöld-ségeskosarat, aztán a szerszámosládát, de a kulcsot nem találták.

A víz tovább csorgott, a csodamag duzzadni kezdett.

– A tarisznya! Abba tettük a kulcsot! – csapott a homlokára Gábris.

– Hol a tarisznya?

– Amott lóg, a mennyezeti gerendán! A seprűvel elérjük!

– Hozd a seprűt! – mondta Ábris.

– ...Hová is tettük? – kérdezte Gábris.

– Hová is, háová is...

Átrámolták a konyha homályos szögletét, aztán a kamrát, aztán az ágy alját, de a seprűt nem találták.

A víz tovább csorgott, a csodamag gyökeret eresztett, és egy sudár, zöld hajtást hozott.

– A nagyszekrény! – kurjantott Gábris. – Amögé tettük a seprűt!

Nekiveselkedtek. Tolták-vonták a szekrényt, de az nem mozdult.

– Állj! Mi ez a szag?! – egyenesedett fel hirtelen Ábris.

– Jaj! Megégett az almánk! Oda az ebédünk! – siránkozott Gábris.

Mérgükben akkorát taszítottak a szekrényen, hogy az megmozdult, és mögüle kizuhant...

– ...A seprű!! – kapta el a nyelét Gábris.

A seprűvel leügyeskedték a mennyezeti gerendáról a tarisznyát. A tarisznyából kivették a kulcsot. A kulccsal kinyitották az almáriumfiókot. Az almáriumfiókból elővették az esernyőt.

A víz eközben tovább csorgott, a csodamag hajtása fácskává erősödött. Ábris és Gábris elindult az esernyővel az udvarra.

- Hozd a létrát! – mondta odakint Ábris.
- ...Hová is tettük? – kérdezte Gábris.
- Hová is, hová is...

Feldúlták a tornácot, aztán a pincét, aztán a fészert, de a létrát nem találták.

– A hátsó udvar! Oda vittük a létrát! – emlékezett hirtelen Gábris.

Rohantak a hátsó udvarba, és valóban: ott feküdt a létra. Csakhogy egy mérges kutya vicsorgott mellette!

Ábrisanak akkor olyat kordult a gyomra éhségében és izgalmában, mintha a nagyágyú dördült volna meg. A kutya rémülten elrohant a vakvilágba.

Ábris és Gábris sóhajtott egyet, aztán fogták a létrát, nekitámasztották a ház falának, felmásztak a tetőre, és végre megigazították a félrecsúszott cserepet.

Elégedetten tértek vissza a házba: többé nem esik be az eső!

Odabenn ezalatt kilombosodott a csodafa. A levelek közt két hófehér virág virított.

Ábris és Gábris ámulatlan nézte a csodát, ám a fa lombja hirtelen hervadni kezdett.

– Vízet! – kiáltotta Gábris, és rohantak ki az udvarra, fel a létrán a tetőre. Fenn a tetőn viszatolták az imént megigazított cserepet.

A házba az eső újból beesett, minden a feje tetején állt, de a fa pompázott.

– Most boldog vagy? – kérdezte Gábris.

– Most éhes vagyok! – válaszolta Ábris.

Erre elállt az eső. A tetőn benevetett a nap. A két fehér virág lehullott, s a helyükön két szép csodaalma termett.

Az almák láttán Ábris gyomra olyat kordult, mintha a hegy csúszott volna odébb. A csodaalmák megremegtek, s az egyik Ábris kezébe pottyant, a másik a Gábriséba.

Ábris és Gábris azóta is együtt gyűjtögetnek, keresgélnek, cipekednek, eszegetnek. Ha szeretnétek csodaalmát enni, és nem féltek a rendetlenségtől, látogassátok meg őket!

SZŐCS MARGIT versei

Ablakomon kilesve

Ablakomon kilesve
láttam, hogy az éj leple
ezer lyukkal van tele.
A létráért futottam,
Csillagokkal foltoztam.

Ablakomon kilesve
láttam, hogy a telihold
ott guggol egy fa tövében,
pocakja oly nagyra nőtt,
nem bír felkúszni az égre.

Erre egyet gondoltam,
Gyorsan mellé ugrottam,
ölbe kaptam kobakját,
s feldobtam a sötét égre,
mint egy sárga rongyabdát.

Létra

Éjfél hátán
erdőt jártam,
eszkabáltam
ezer létrát.

Ezer létra
áll egymáson
a tisztáson,
hol az ősz járt.

Kapaszkodom
fokról fokra,
hajam fodra
a szél foglya.

Fenn a tetőn
filc-kalapom
felakasztom
a félholdra,
és vigyázok,
hogy a fejem
be ne verjem
az égboltba.

LÁSZLÓ NOÉMI

Savanyúság

Mi esett az ereszre?
Nagy, fekete cseresznye.
Kaparászva, gurgulázva
belesett a szomszéd házba.

Balsorsa letörte,
lezuhant a körte.
Ringott fönt az égen,
ül a fa tövében.

Mi az, ami nem lesz?
Mézillatú egres.
Sorsom sírig sanyarú,
mert az egres savanyú.

egres

durián

csirimojó

mangusztán

Rajzolj a pöttyökbe:
lombhullató fát a nálunk
termő és pálmafát a távoli
tájak gyümölcsei mellé.

körte

Húzd alá mindkét
versben
a gyümölcsneveket.

szamóca

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Tájak, gyümölcsök

Tudod-e vajon, mi fán
terem a tüskés durián,
s a kínai csirimó, egy
egyszerű, zöld minigolyó?

Fa kérgén nő a zsabotikába,
elmennél érte Brazíliába?
A tamarilló faparadicsom,
hogy megenném-e, nem tudom.

A salak nem valami alja,
hanem trópusi gyümölcsfajta,
akár a kígyó levedlett bőre,
hámozás után ennék belőle.

A licsi aprócska, kívül sárga,
el kell érte menni Kínába,
a rambután maláj, kócos licsi,
nem kóstoltam, de lehet, hogy fincsi.

A mangusztán égig érő fán terem,
ittthon hiába keresem, nem lelem.
A golgotavirág, más néven maracuja
őshonos hazája Brazília.

A carambola sima csillaggyümölcs,
ha nem adnak otthon, hát üvöls!

ribizli

licsi

TÓTH ÁGNES

RÉPATORTA

Csend volt, csak a végtelen zöld hullámozott a réten. Az égen tejszínhabok úsztak. A szél nevetve nyaldosta őket, majd befújta a tóba, ahol azonnal szétfröcsköltek a halak. A part szélén magányosan bóbiskoló Napraforgó asszonyság a rá spriccelt víztől azonnal felébredt.

– Jaj, már megint elaludtam – motyogta. Lehúzza a fejemet a sok mag. Remélem ma végre eljön a gazda értem, hogy kipréselje a magvaimból az olajat, legyen mivel süsöngőzzön a felesége.

– Itt senki sem vesz észre téged, legfeljebb csak én és a madarak – szólott Pocok Peti,

a mezei poc –. De, ha meg akarsz szabadulni a magvaidtól, én szívesen megrázlak, és ami kihull, azt elraktározom télire, ami pedig a tányérodban marad, azt kicsipegetik az éhes madarak.

– Igazad van – felelte Napraforgó asszony –, gyere, bökdösd meg a száramat, hogy hulljanak ki a magvaim. Különben nem bánom, hogy a társaimtól ilyen messzire vetett a szél, mert nagyon jól szórakoztam itt a tóparton.

A békák és a tücskök zenéje egészen elvarázsolt, te érdekes történeteket meséltél a városi rokonaidról, Nyúl Ottó felvidített a bukfenceivel. Nem tudod, hol van? Három napja nem láttam.

– Most nincs kedve ugrabugrálni – súgta Pocok. – Valami butaságon összeveszett a barátjával, Sünnel, és most mindketten bánatosak. Nyúl naphosszat a réten gubbaszt.

– Mi volt az a butaság, amin összevesztetek? – kíváncsiskodott Napraforgó asszonyság, és közelebb hajolt Pocokhoz, hogy jobban hallja a történetet.

– Az úgy volt – mesélte Pocok, – hogy Sün Béni talált két elhullajtott répát. Arra gondolt, hogy tortát süt belőle Nyúl születésnapjára. Meglepetésnek szánta. Nyúl átment Sünhöz, és meglátta a kamra polcán a két nagy répát. Összefutott a nyál a szájában, hiszen ez a kedvenc csemegeje. Várta, hogy a barátja megkínálja, de hiába. Hazament, és tovább várt. Két nap múlva elfogyott a türelme, és mérgesen nekitámadt Sünnek, hogy sajnálja tőle a répát. Irigynek, kapzsinak nevezte, kijelentette, hogy nem igazi barát, és többé látni sem akarja. Sün csak hebeggett-habogott, és olyan szomorú lett ettől az igazságtalanságtól, hogy keservesen sírva fakadt. Azóta kerülnek egymást.

Pocok hirtelen elhallgatott, mert valami beárnyékolta a napot. Felnézett, és meglátta a fellettük köröző karvalyt. Egy pillanatra megkövült rémületében, aztán eltűnt föld alatti üregében. A karvaly már nem érte őt el, de szárnya a napraforgónak csapódott. A magvak, mint a könnyecsek peregni kezdtek a földre.

– Minden rosszban van valami jó – dünnyögte a Napraforgó, aztán mérgesen elhessentette a madarat. Ekkor a karvaly meglátta a réten gubbasztó Nyúl Ottót, és üldözőbe vette. Nyúl úgy szaladt, mint egy olimpiai bajnok. Le-lapult, és beleolvadt a fűbe, aztán újra rohanni kezdett. A szíve hevesen kalapált. A karvaly már lecsapni készült, amikor egy bokorból előugrott Sün Béni, és rávetette magát Nyúl hátára,

hogy megvédje. Tüskéi megsebezték a karvaly lábát, s az fájdalmas vijjogással, zsákmány nélkül repült tova, a falu felé.

Süni bevezette remegő barátját a házba. A terített asztalon szép, nagy répatorta illatozott.

– Isten éltesen, Nyúl barátom – mondta Sün. – Ma van a születésnapod. Erre a napra tartogattam a két répát.

Nyúl elsírta magát.

– Bocsáss meg az igazságtalanságomért – kérte Sünt. – Köszönöm, hogy megmentetted az életemet. Most már tudom, hogy igaz barátom vagy. A bajban ismertelek meg igazán.

Hogy ilyen szépen kibékültek, boldogan szeletelték fel a finom répatortát. Még most is eszegetik, és a bajszukat nyalogatják.

Ha arra jártok, ti is kaptok belőle egy szeletet.

DÖME ZSUZSA

Betűk

d

Büszke betű. Délceg kampó
kis kört támaszt. Nem fárasztó?!

dz

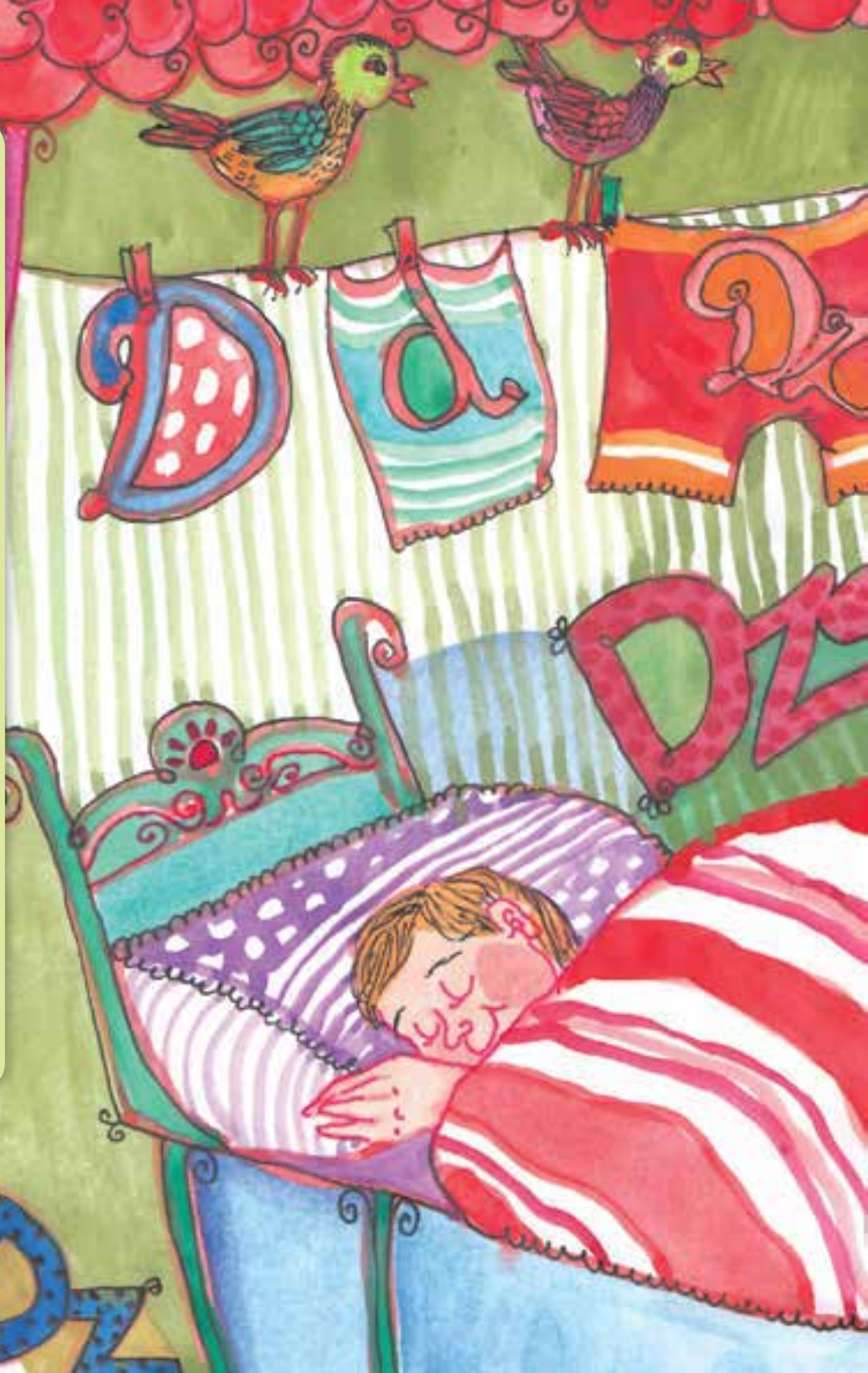
Dong a gitár, zeng a húr,
hangjuk zengő gitárhúr.
Elválaszthatatlanok
a kis haszontalanok.

dzs

Mint vőlegény mátkájához,
úgy tartoznak ők egymáshoz.
A d s az s udvarol:
a z-be belekarol.

*

Ban-dzsza a mahara-dzsza,
nincs a nin-dzsán man-dzsetta.

A szeptemberben
megkezdett két
verses ábécét
keresd a novemberi
számban is.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

TÓTH ÁGNES

Ábécé

D

Dunna alatt durmol Dénes.
Délig alszik, álma édes.
Derelyét főz neki nagyí,
dúdolgatva tálalja ki.
Degeszre tömheti magát,
dörzsölheti dagadt hasát.

Dz

Kérődzik a tehén,
ódzkodik is szegény.
Fejjük meg, ha hagyja,
edződjünk a tején.

Dzs

Dzsekis Dzsoni igen bandzsa.
Szájából a sok halandzsa
úgy tör elő, mint a lándzsa.
Ez így nem jó, be kell lássa.
Dzsemet eszik a nagyokos,
ő lesz este a dzsesszdobos.
A hazája Kambodzsa,
de tudjuk, ez halandzsa.

Szivárvány

ábécé

Gyönyörű rajzokkal díszített betűkártya-játékot
ajándékozunk minden olvasónknak.

Ragassz a 14–15. oldal tulsó felére színes kartont,
vágd ki a kártyákat, és kezdheted is a játékot.

A szeptemberiekkel együtt most már 20 kártyád van.
Ezekből temérdek szót kirakhatsz. Hát még, amikor
a novemberi, decemberi Szivárványból kivágod az
ábécé összes betűjét!

Fa

Gomba

Gyík

Ház

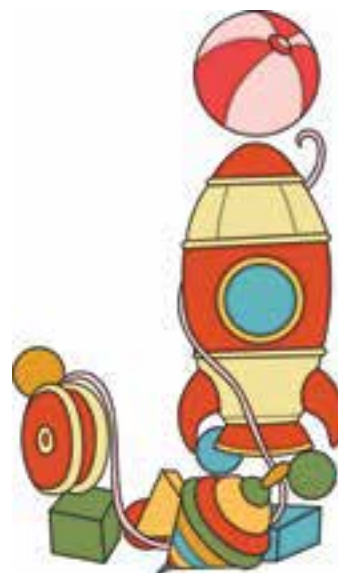

Ibolya

Íj

Játék

Kalap

Levél

Lyuk

TÓTH ÁGNES

Tükör vers

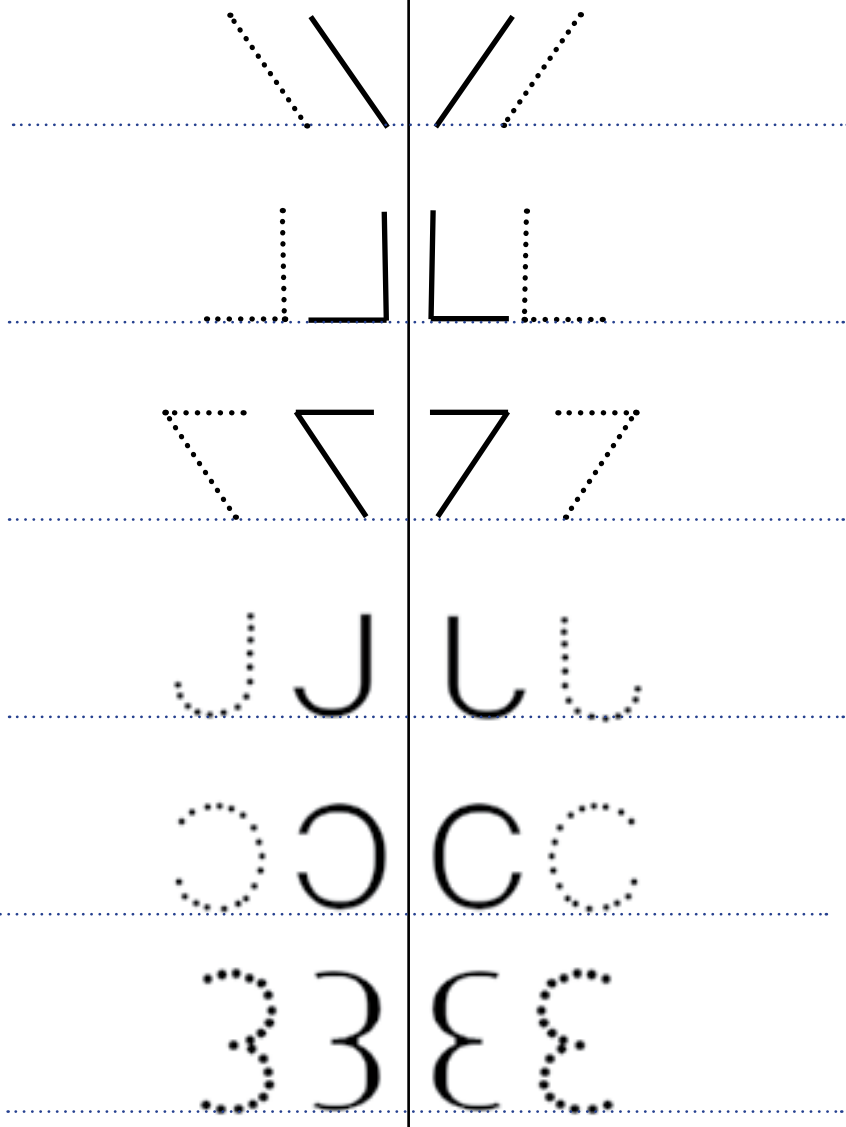
A tükörből én nézek vissza rám,
Megigazítom a frizurám,
Szemembe néz a két szemem,
Miközben bólintok nekem.
Mögöttem látom a szobát,
Balról a szék van, jobbról az ágy.
De mintha a tükör csalna,
Áttolódott az ágy balra.
Jobboldalon ül a szék,
Hogy lehet ez, te jó ég!

Szoktad magad víztükörben,
üvegtükörben nézegetni?
A kisgyerek meg akarja
fogni, vagy a tükör mögött
keresi, amit benne lát.

Tükörírás: van, aki mindkét
kezével egyszerre tud írni,
jobbra és balra, a szót
és a tükörképét.

csipke csipke

Ügyesedj! Próbáld jobb kézzel
írni a jobb oldalon, balal a sorok
bal felén megkezdett jeleket.

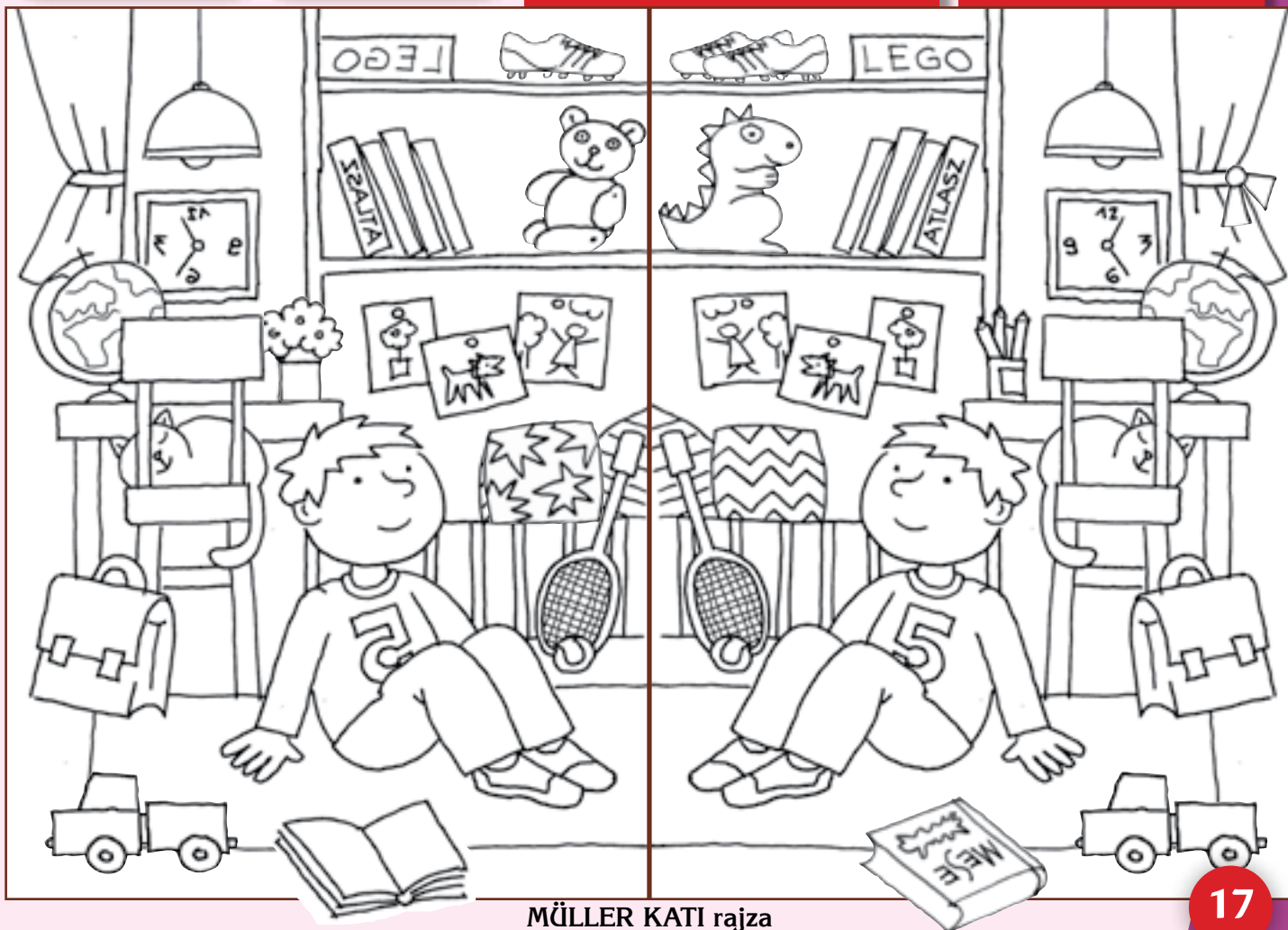

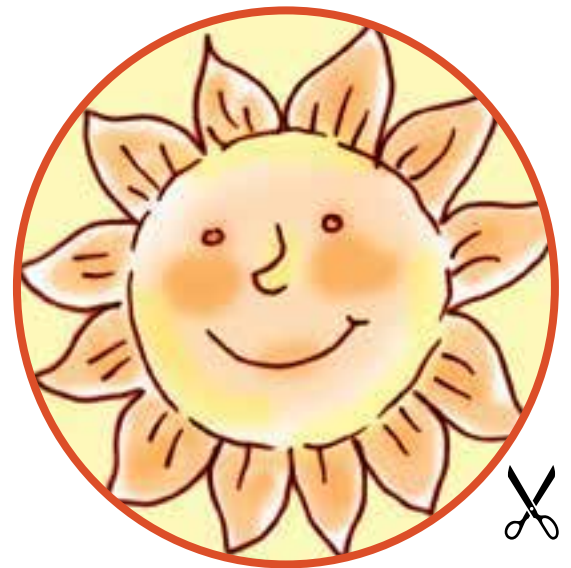
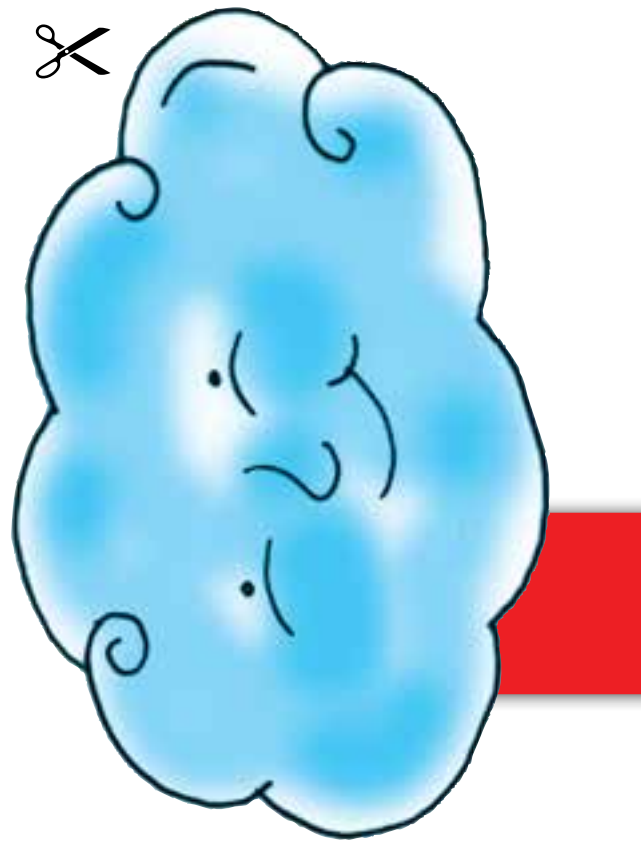

Melyik két híres
mesében van fontos
szerepe a tükörnek?

Keresd meg a hét
különbséget a gyerekszoba
és a tükörképe között.

Színezd ki az igazi
szobát és kisfiút.
Honnan tudod,
hogy melyik
az igazi?

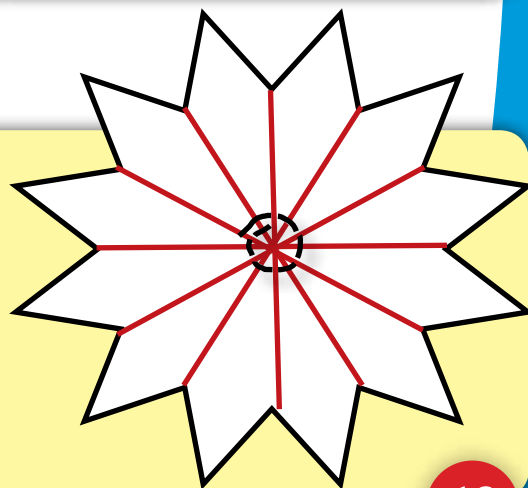
Hasonlít, de nem egyforma.

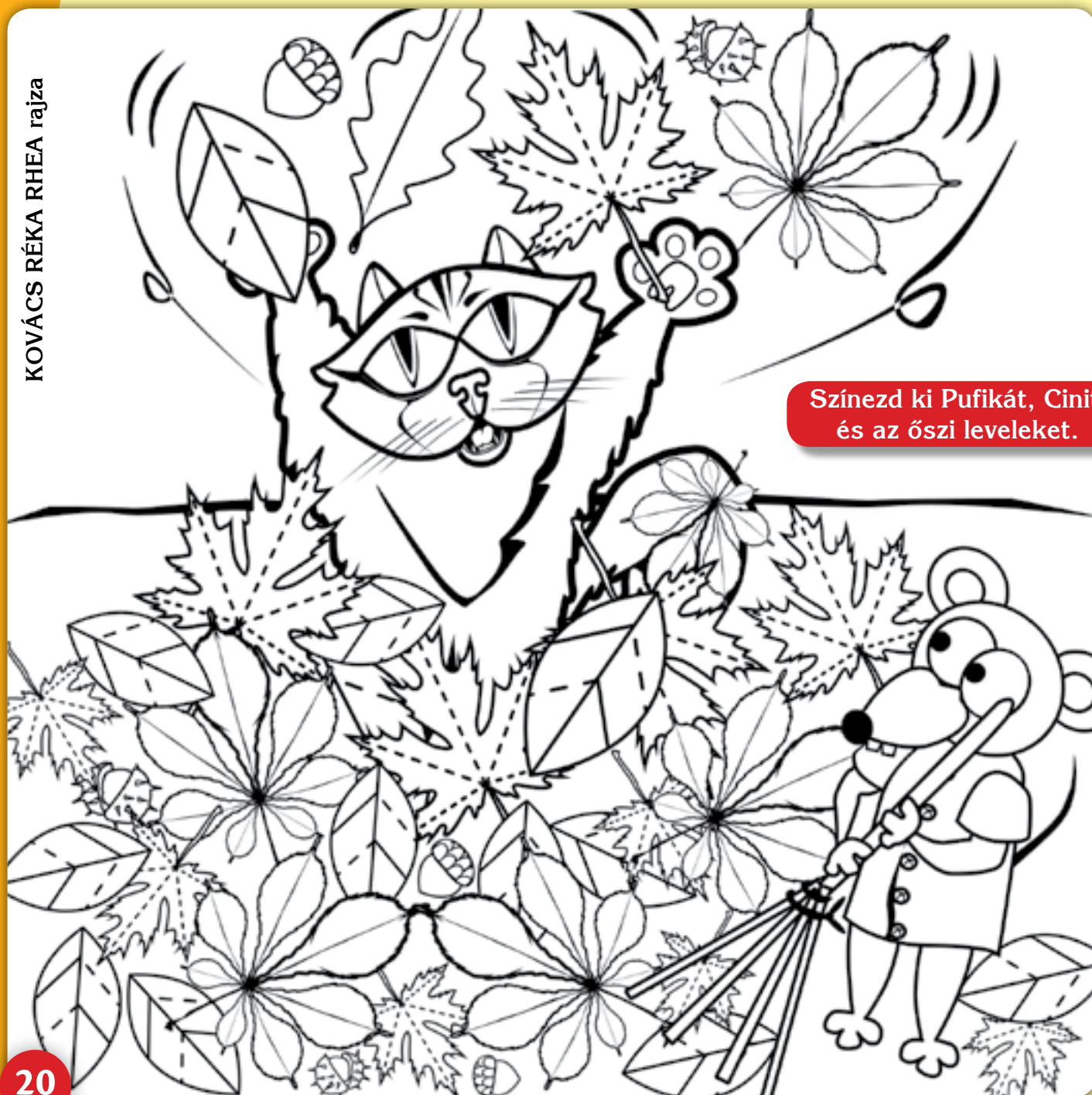
- **Török Katalin Csilla óvó néni** csemetéi a marosvásárhelyi Stefánia Napköziben a felhőket dugópecsételővel pötyözték, a szivárvány sávjait legyezőszerűen hajtogatott krepp-papír csíkokból ragasztották.
- **Szabó Ildikó és Joó Erzsébet óvó nénik** csoportja a szamosújvári Elvarázsolt Házikó Óvodában a színes kartoncsíkokat boltívesen ragasztotta a nap és a felhő közé.

Ezt a kézimunkát nektek is elküldjük ajándékba. A túlsó oldalon vannak a részletek, csak ki kell vágnotok, és összeállítanotok. Együttal megtanuljátok, milyen sorrendben következnek a szivárvány színei.

- **Kovács Júlia és Szucher Zsuzsa óvó nénik** csoportja a marosvásárhelyi Pedagógiai Líceum Óvodájában kemény karton napraforgó szirmai közé hurkolta a fonalat, majd a sugarak között le-föl bújtatva a szálát, türelmesen szövögette körbe-körbe, míg meg nem telt „sötét magokkal” a napraforgó tányérja.

Színezd ki Pufikát, Cinit
és az őszi leveleket.

Megváltozott vélemény

A róka talált egy ménkű nagy, üres zsákot. Előbb bosszankodott, hogy nincsen benne semmi, de azután így szólt önmagához:

– Üres zsákból tele zsákot csinálhat a rókaész!

A legelésző libák közelébe sompolygott és kijelentette:

– Nem árurom ám el, hogy mi van ebben a zsákban!

A libák mind tudni szerették volna, mit rejt a róka zsákja. Nyújtogatták nyakuk, gágogva kérdezősködtek. A veresbundás nem válaszolt nekik, letette a zsákot a földre, és kissé távolabb ment. Úgy tett, mintha számócát keresne. Mindhárom liba belebújt a zsákba, annyira furdalta oldalukat Kíváncsi Fáncsi. A róka gyorsan bekötötte a zsák száját, és elégedetten így szólt:

– Most már eláruhatom a titkot: három ostoba liba van benne!

Nincs szebb és hasznosabb dolog, mint ezt a libalábas világot előremozgató, libamáját termő kíváncsiság!

Vitte a zsákot, nagy eszére büszkén. Hirtelen egy ember tűnt fel a mező szélén. Nem volt nála puska, de vizslája mellette ugrándozott. Az ember is kíváncsi lett a zsákot cipelő rókára, de a kutya még inkább.

Menekült a róka, nagy szívfájdalommal a zsákot is eldobta. A vizsla már-már utolérte, de a róka az utolsó pillanatban el tudott tűnni föld alatti odújában. Ott lent aztán ugyancsak lihegett, szitkozódott:

– Nincs csúnyább és utálatosabb dolog ezen a kutyahajszolta világon, mint a kíváncsiság! Mi köze hozzá a kutyának, hogy én mit viszek a zsákomban?! Én sem kutakodom az ő kutya-óljában!

Aki kíváncsi,
hamar megöregszik.

A világot a kíváncsiság viszi előre.

Fesd pirosra
a pöttyöt a rajzocska
mellett, ahol helytelen, és
zöldre, ahol hasznos
a kíváncsiság.

Hány csillag
lehet az égen?

Mennyi kincs
rejlik a föld
mélyén!

Állj meg, hogy
számolhassam meg
a lábaidat!

Ha ezeket össze-
töltöm, és meggyújtom,
vajon felrobban?

Megnézem,
kikeltek-e már
a fiókák!

Mit csinál
a nővérem, amikor
bezárkózik?

Október inasai

Ami szép, az nehéz – mondja a görög bölcsesség. **Leiti Mónika tanító néni** osztálya a **szatmárnémeti** Hám János Római Katolikus Teológiai Líceumban nagyon megdolgozott azért, hogy ilyen művészi legyen közös munkájuk, az őszi fa és az erdő.

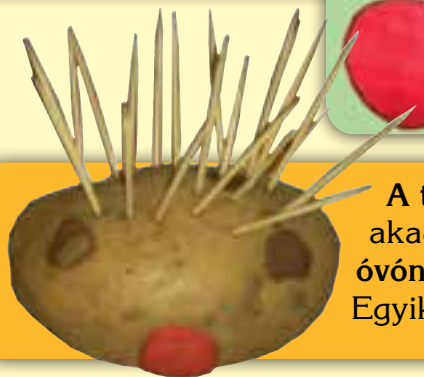

Erdő Úzonka,
pestlőrinci
Szivárvány
Óvoda

Tépett szalvéta-mozaik színezi az almás kompozíciót. Alkotói **Györgyi Dalma tanító néni** makfalvi kisdíákjai.

Kali Hajnal osztályának képzelete a **marosvásárhelyi** 12-es Iskolában ugyanúgy száguld, mint vidám gesztenyefiguráik a kartonhenger versenyautókban.

A **tordatúri** Úgrabugra nyulacskák csoportban mindig akad vitamindús rágcslálnivaló, de **Molnár-Kövecsi Noémi óvónő** nyulacskái néha szobrászkodnak is a zöldségekből. Egyik kedvencük a krumplisüni.

A zilahi M. Eminescu Iskolában **Sólyom Andrea** tanítónő osztályának neve: Sünikék. Tüskés kis barátjukat el is készítették sárga levelekből, körtéből-szőlőből, krumpliból, kindertojásdobozból és műszőrméből is.

Valter Zsuzsa tanító néni **zimándi** osztálya sokféle technikával színezett levelet. Alkotásaikat még Őszanyó is megcsodálta.

Könnyen elkészül, és nem szúr, inkább mézes cukorkát vagy diót rejt a szalvétaméhecske, amelyet **Komáromi Tünde** óvónő csoportja készített a **tordai Jósika Miklós Líceum Óvodájában**.

Dédike kulcsán láthattál ilyen cérnababát. **Székely Emőke** tanító néni osztályának a **székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumban** ez volt az első közös kézimunkája és sikerélménye.

Egy iskola, két ötlet. A **szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskolában** **Lucuța Erika** tanítónő osztálya diópocakos macit, **Paku Beáta** kis tanítványai pedig origami-kalapos galócát készítettek.

Szárnybontó

Az én húgom, Anna,
Szorgos, mint egy hangya.
Albisban, a kertben
Leesett egy körte,
Annacska felvette,
S jóízűen megette.

Sajgó Tamás,
Sepsiszentgyörgy

Imecs Szilárd,
Kolozsvár

Eljött a színes ősz,
Erdőben bujkál az őz,
Süni hátán csemege,
Hozzád viszi, hiszed-e?
Fecske, gólya messze már,
Az arcodon ökörnyal,
Tenyeredben gesztenye,
Szunyókál a nagy medve,
Vigyázzál az erdőre!

Szotyori Tamás,
Sepsiszentgyörgy

Méhész Renáta,
Zimándújfalu

**Kádár Jázmin
Bernadett,**
Szilágycseh

Jó lenne szárnyalni,
Jó lenne repülni,
Mint egy madár.
Erdőbe repülnék,
Énekelnék vígan,
De a madár elrepül,
Az ember meg csak ül.
Szőcs Gyopár,
Marosvásárhely

**Gyűjtő
Annamária,**
Csíkszereda

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy szőlőfürt. Hamarabb megérett, mint a többi, unta magát, ezért elment világot látni. Ment, mendegélt, egyszer egy kunyhóhoz ért. Az ajtóban volt Buksi, a kutya. Ő is unta magát, ezért ketten mentek tovább, de amikor a kapuhoz értek, a szőlő megakadt, és három szem leesett róla. Nem törődtek vele, hisz volt még hat szőlőszem. Mentek, mendegéltek, egy barlanghoz értek. Ott találkoztak egy nyúllal. A nyúl is unta magát, ezért ő is velük ment, de amikor a kijáratához értek, a szőlő beakadt egy ágba. Megint leesett három szőlőszem, de nem törődtek, hisz volt még három. Odaértek egy lyukhoz, abban egy róka lakott. A róka is unta magát, ezért ő is a szőlővel, a kutyával és a nyúllal tartott. A kijáratnál a kutya véletlenül rálépett a szőlőre, és leesett az utolsó három szem is. Egy sem maradt. Ha maradt volna, a kaland tovább tartott volna.

Birton Viktória,
Marosvásárhely

Kurilla Sebestyén
Fruzsina,
Zimándújfaló

Tóth Eszter,
Négyfaló

Csenter Szabina
Hanna,
Szatmárnémeti

Elment a nyár,
Megjött az ősz.
Hidegedik az idő,
S esik az eső.
A fák levetették zöld ruhájukat,
S felvették sárga bundájukat.
Sárgulnak a levelek,
S a madarak is elmennek.

Jankó Szép Dóra Kata,
Nagyvárad

Dénes Dorottya,
Marosvásárhely

Csipike postája

*Kiülök a dombtetőre, innen nézek szerteszét,
S hallgatom a fák lehulló levelének lágy nesztét...*

Ha jó verset olvasunk, úgy érezzük, mintha a mi lelkünkben szólna a költő. Képzeletben én is **Petőfi Sándor** mellé ülök a dombtetőre, úgy számolgom, hányféle színű levelet festett őszanyó. Közben arról ábrándozom, hogy a levelek hullásával a ti leveleitek is sűrűbben szállingóznak majd szerkesztőségünkbe. Nagyon várjuk, és megköszönjük mindenkinek, aki ír, rajzol nekünk.

.....
● *Hajában főtt pityóka, túró, aludttej: nincs ennél finomabb és egészségesebb tízóra* – üzenik **Horváth Ildikó** óvó néni jóétvágyú **tekerőpataki** apróságai. Csemegének pedig a maguk készítette őszi gyümölcssalátából lakmároznak.

● **Géczi Lili** óvó néni **Katica** csoportját a nagyváradi **Orsolya Óvodában** fogorvos tanította, hogyan kell helyesen mosni, ápolni, óvni fogainkat. Csoda-e, hogy fehérbóbitás kis cukrászokként sem fogrontó édességeket, hanem ínycsiklandó gyümölcstálat készítettek.

Rafain Eszter,
Csíkszentdomokos

● **Seprődről** havonta érkezik levél. **Táslávan Melinda tanító néni** rendszeresen beszámol munkájukról, ünnepeikről. A Napsugárban többször is megjelentek, de a maroknyi összevont osztályba kisebbek is járnak. Ideje hát, hogy ők is viszontlássák magukat a Szivárványban.

● **Alezár Tünde Anikó**, valamint **Bauer Orsolya óvó nénik** a **szatmárnémeti 13-as Óvodában** nagy hangsúlyt fektetnek a képzőművészeti nevelésre. Csemetéik legsikerültebb alkotásait szerkesztőségünknek is elküldik. Örülünk, hogy e fényképpel Csipike Postájában is bemutatkoznak.

● **Az élesdi Micimackó csoport** minden hónapban türelmetlenül várja a Szivárványt. Tavaly ősszel a mi ötletünk alapján készítették el a süni kopogtatót. **Kerekes Brigitta óvó néni** le is fényképezte, milyen büszkék és boldogok voltak.

● *Én elmentem a vásárba fél pénzzel...* **Bóné Tímea** és **Molnár-Gál Sarolta** nagyenyedi óvodásai előbb alaposan szétnéztek az igazi piacon, majd vidám őszi vásárt rendeztek a csoportszobában is.

● *Vajon ugyanolyan hosszú a fejétől a farkáig, mint a farkától a fejéig?* **Farkas Andrea és Gergely Erika óvónénik** Méhecske csoportja a **kolozsvári Hársfaillat Óvodában** borzongva ismerkedik a plüss óriáskígyóval az egzotikus állatok hetén. Hamm, bekap!

● *Mind egy szálig a barátaid vagyunk!* **László Mária tanító néni** ezt az elegáns osztályképet csatolta a Szivárvány bélyeggyűjtemény mellé, amelyet a **székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumból** küldtek nekünk a múlt tanév végén.

Miklós Angella tanító néni csíkszentgyörgyi osztálya nevében köszönte meg a jópofa verseket, érdekes meséket, rajzokat a Szivárványnak. *Sajnos az év vége felé járunk, de reméljük, ősszel újra találkozunk* – búcsúztak, s lám, igazuk lett!

● *A küküllővári összevont osztály nagy örömmel várja, és érdeklődéssel olvassa minden hónapban a Szivárványt és a Napsugárt* – írta gyöngybetűkkel fényképük hátára **Érsek Erika tanító néni**.

Rusz Livia, 1980

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**

**E lapszám
támogatói:**

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

• Ezt a rajzos levél-vallomást Baricz Bianka küldte nekünk a gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskolából, Amburus Katalin és Benedek Ibolya tanító nénik osztályából.

Kádár Nóra,
Székelyudvarhely

• Ezek vagyunk mi, az okos Baglyocskák! Fándly Enikő tanító néni osztályának a nagyváradi D. Cantemir Iskolában bagoly a jelképe és a neve is. Nem csoda hát, hogy sokféle anyagból elkészítik szerencsehozó madarukat.

• Az Életmentő Kupakok Egyesület kupakgyűjtő versenyt szervezett, amelyre beneveztek a kelementelki óvodások is. Összesen 25 kg kupakot gyűjtöttünk össze, amelynek árát egy beteg kislány kezelésére fordítják. Örültünk, hogy segíthettünk. Kerekes Melinda és Menyhárt Katalin óvónők

Címlap:
Füleki Edmond,
Dés

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIX. évfolyam, 418. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk: Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike-képtár

Szász Villó Eszter,
Körtvélyfája

Kiss Zselyke
Boglárka,
Sepsiszentgyörgy

Daczó Bíborka,
Szentegyháza

Fülöp Zalán,
Kézdiszárazpatak

Görög Lina,
Kisbács

Nemes Zalán,
Hármasfalu

Ára 4 LEJ, 400 FT

Szivárvány

órarend

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek